

1 Intelligentie

Er zijn twee belangrijke stromingen om intelligentie te meten. Respectievelijk geconcentreerd op lagere en hogere niveau's.

1.1 Psychofysische intelligentie

Deze vorm van meten richt zich op spierkracht, motoriek en waarnemingsvermogen. Francis Galton was een belangrijke pionier op dit gebied. Echter, vroege pogingen om correlaties te vinden tussen deze zaken en studieresultaten mislukten aanvankelijk.

1.2 Beoordelingsvermogen

Alfred Binet was een aanhanger van de andere aanpak. Hij wilde uit puur praktische overweging onderscheid kunnen maken tussen de capaciteiten van verschillende personen. De aanpak richt zich op beoordelingstaken – veelal multiple choice vragen. Drie elementen zijn volgens hem cruciaal: *richting, aanpassing en kritiek*. Richting om te weten wat gedaan moet worden in een taak; aanpassing om te zorgen dat een strategie op een taak past; en tenstlotte kritiek om het eigen denken te controleren. Dit laatste wordt ook wel metacognitie genoemd.

1.3 Cognitieve psychologie

In de cognitieve psychologie is er nog steeds onenigheid over hoe intelligentie bestudeerd moet worden. Er is een tak die zegt dat met behulp van statistische analyse gezocht moet worden naar de *factoren* die bijdragen aan intelligentie. Er wordt bijvoorbeeld gekeken naar de correlatie tussen twee tests. Hoe hoger die is, des te aannemelijker is het dat de tests allebei hetzelfde meten (intelligentie).

Een andere tak bestudeert intelligentie als informatieverwerking. Zaken die worden gemeten zijn bijvoorbeeld reactietijden, redeneersnelheid, aandachtverdeling etc.

1.4 Bronnen

1999, Sternberg, Robert. Cognitive Psychology 2nd edition.